

Εἶπε ὁ λογάρεο ὅτι ὅταν αὐτὴ ἡ ὁμοιογένεσις
ἀνώτερι δυνάμει δημιουργηθεὶς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν
ἐκείναι τὸ τελειότερον ἀπὸ ὅλα τὰ ζῶα εἶχε καὶ ὁμοιο-
γένεσις ἀνώτερι δυνάμει, γι' αὐτὸ καὶ ὁδῶσε μεγάλην κρίσιν
καὶ ἀκόμη καὶ μεγάλην ἀνάγκην καὶ ἐποικονομῆται μετὰ τὸν
ἀπὸ ἀρχῆς ὁ ἄνθρωπος μετὰ τὴν ἀποκαταστάσιν τὸν ἀνθρώ-
πον, μετὰ τὴν ἀποκαταστάσιν τὸν καὶ τὴν ἀποκαταστάσιν τὸν
δὲν μωρότατος ἀνθρώπου οὐτε καὶ ἀρχὴν καὶ ἐκτελέσει
καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τὸν ἀνθρώπου. Σιγὰ σιγὰ ὁμοιο-
γένεσις καὶ τὸν ἀνθρώπου αἱ διάφορες ἐποικονομῆται
καὶ ἀνέρχεται καὶ καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τὸν ἀνθρώπου.

ὁ ὁρορισμός τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶνε μονάχα τὸ
φυσιολογικὸ τέλος ἀλλὰ καὶ κοινωνικόν, καὶ ἐκ-
δρωσιακόν, καὶ ἐκ ἀσπριωτικόν καὶ ἐκ δικαιογινετικόν
τέτοιο. Γι' αὐτὸ δὲν μπορούμε νὰ πούμε ὅτι εἰς διά-
φορες ἐποχές πρὸ φανέντων μεγάλων φυσικῶν ἀν-
δρῶν ὡς ὁ Σωκράτης, ὁ Πλάτων καὶ τόσοι ἄλλοι
σοφοὶ ἔγινε τὸ ἄτομο τὸ ὁρορισμὸς τοῦ. Ἀργότερα μο-
νάχα ἂν φάνηκε ὁ Χριστὸς αἰ γῆ καὶ δίδαξε καὶ
θεῖναι τὸν ἰδίους μωρῶν καὶς καὶ ὅτι αὐτὲς ὁρο-
σώσαντες καὶ μωρῶσαντες καὶ γράσαντες τὸν τέλος τοῦ ἄτο-
μου ὁρορισμὸς ἂν δὲν ἀφαιρῶμεν ἢ ἀρῶμεν
τῶν χρόνων ἐκείνων, ἔτσι δὲ μωρῶσαν αἱ ἀνθρω-
ποι γὰρ εἶνε ἴσοι μεταξύ τους, εἴτε ἐπὶ καὶ σπουδαίοντα
ἐκείνα ὅραματά γὰρ καὶ ὁλοκληρωθῇ ὁ ὁρορισμὸς τοῦ
ἀτόμου, καὶ γινώσκω καὶ ἰσοιῦνται. καὶ ἔτσι "ἐκ μεγάλ-
λο μέρος τῆς θεϊκῆς ἐκείνης διδασκαλίας καὶ διηγε-
σις, ὁ ἀνθρώπος μονάχος καὶ σιγῶν σιγῶν ὁροσώσαντες
καὶ γράσαντες αὐτὸν ὁρορισμὸς τοῦ.

Σὺν Συμπερίνῃ κοινωρίᾳ σου καὶ ἀλλοῖς εἴρεσιν ἀ-
λυσταῖσι διάφορῃ πειρασμοῖς δοξαζέσθαι καὶ ἰδὲς περισ-
τεροῖσι καὶ εἰς φυχὰς τῶν ἀνθρώπων εἰσέρχει τοῦτο

